

боти-тъ“. *Л. Д. 1875 р. 128.* Ако ли болѣсть-та отива назлѣ, то трѣб-ва тутакси да повика лѣкаря. *ib. 1870 р. 190.* Всичко всичко една и половинѣ гимназиѣ имама за сега и тѣ отивать еде какъ *ib. 107.* У насъ отива (*подразум.* сичко това) се напротивъ. *ib. 1875 р. 83.* **Кол-кото (пó-натáтъжъ) отíва,** чѣмъ дальше: Кора-та на земѣ-тѣ исприво была твърдѣ тънка, а испослѣ колко отивала все надебелва-вала. *Л. Д. 1872 р. 129.* (Буби-ты) отъ деветъ дни на горѣ заприли-чать на гжсенички, коп-то колко отивать наголѣмѣвать. *ib. 1874 р. 197.* **Отíва за-лудо, на вѣтъра (на вѣтъръ)** пропадаеть пона-прасно, попусту; ни къ чему не приводитъ: Тогава всичкий ти трудъ бы отишълъ за лудо. *ib. р. 199.* Кога-то стопанинъ-тъ не полага нужд-ната грижа, една голѣма частъ отъ хранителна-та сила отива на вѣтъ-ра. *ib. 1875 р. 90.* **Отíване с. с. уходъ, отъвздъ:** И главна-та при-чина на отиваніе-то му въ Прага биле Унгаритѣ. *ib. 1876 р. 161.*

Откажж и. св. Отказвамъ и. д. 1) откажу, отказываю (кому въ чемъ); уволью, увольняю: Капитана—Нѣмецъ сѣщи Отказва,—тогасъ Ботевъ люто се намръщи, Вика съ буенъ гласъ. *Ваз. Прѣпоречи. 30.* И кога-то ти ми отказа мое-то предложение, азъ ѣ пакъ повторихъ и рѣкохъ че ще ѣ остана вечно пріятель. *Л. Д. 1875 р. 132.* Господаръ-тъ и господарица-та кога видять, че еде-що си е злѣ направено, тиѣ откажжть на чловѣка. *ib. 1869 р. 210.* 2) отрицаю: Не можемъ да откажемъ, че Царградски-тѣ Българи не знаяха отъ близо народо-чер-ковни-тѣ ни работи. *ib. 1876 р. 12.* **Откажж са Отказвамъ са** откажусъ, отказываюсь: Азъ са отказвамъ отъ дѣма-та си, защото Н. каза това, коѣто и азъ щѣхъ да кажж.—Ако сичките дяволе да би възста-нале противъ Хаджи Генча, то азъ и тогава нѣма да са откажа отъ своята годеница. *К. II. 112.*

Откакъ Отка́ (скаитиц.) союзъ времени 1) лишь только; какъ, когда: Отъ ка ѣ Стоянъ погоди, Той си ся боленъ ноболи. *М. 117.* Има мѣсеци време отъ какъ сѣ са раздѣлили и не си говорятъ. *Л. Д. 1875 р. 134.* А на ако е момче, отка поотраснѣ, да го прати при него. *Ч. 247.* А отка ударихж трети пѣтъ, появижж се и кметовѣтѣ. *Тб. 27.* Отъ какъ ся е, мила моя майко-ле, зора зазорило, Отъ тогасъ е, мила моя майко-ле, войска проважрвяло. *М. 58.* 2) съ тѣхъ поръ, какъ: Отъ ка ѣ Стара-планина, Нищо ѣ не ѣ минало, Сал' ѣ минале сватове. *Ч. 338.* Азъ загубихъ себе си отка' ходихъ тамъ... (*seit ich dort war*). *Ру. 93.* Отка́к сме ся слибиле, От тогава ѣсен славеѣ не пѣе. *Д. 66, 1. 5.*

Откапж и. св. Откапвамъ и. д. 1) Откапва ми нѣщо, отвалится, отваливается чтонибудь у меня: Азъ съмъ тѣкова цвѣтъ: кой-то ми померише, носъ-тъ му откапва, сир. не съмъ така добъръ, както выѣ мыслите (*посл.*). *Ч. 125.* Да ти откапжть рѣцѣтѣ. *Ч. 148.*